

Çıkarda Çıkar

– Ahmet Erbey · 08 Şubat 2012

İnsan olmak,

-Ben mi?

-...

- Biz mi?

-Ya da herhangi birimiz mi?

-Ne fark eder ki hangimiz olmuşuz,

-Acılarımız bir değil mi yoksa?

-Sahi yanılıyorum son zamanlarda

-Peki söyle bana ayna!

-Bu yansıttığın ben miyim?

- Değil miyim?

Anladım, sadece görüntüden ibaretmişim.

-Peki!

-Kendimi nasıl görebilirim.

-O dediğin çok zor işte...

-Böyle rahatım ben, kim dinler ki şimdi vicdanın sesini!

Dokunmayan yılan bin yaşasın misali, varsın onlarda bin yaşasın!!!

-Hem, ben elimi öyle her taşın altına falan da koymam bilesin ayna...

Neyime gerek; akrep çıkar, yılan çıkar, sonra bu çok değer verdiğim huy çıkar...

Çıkarda... Çıkar.

Yani, laf çıkar olur olmaz söz çıkar dilimden

Dilim yanar, sonra bir bakmışsın kan çıkar...

İstek meselesi yani;

Kim en çok seviyorsa beni

En çok ben de severim onu!!!

Çıkar yani;
Bir gün çok değer verdiğimiz bu bedenden ruh da çıkar...